

Αιτήματα της ανααιρεσίουςας

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς επανεξέταση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με το σκεπτικό ότι οι δικηγόροι/νομικοί σύμβουλοι που εκπροσωπούσαν τον Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej συνδέονταν με το συγκεκριμένο όργανο με σχέση πάγιας αντιμισθίας. Κρίθηκε ότι η σχέση αυτή εργασίας αποκλείει την εντολή δικαστικής εκπροσώπησης.

Ο Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej προβάλλει τους κατωτέρω λόγους κατά της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 19, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, καθώς και το άρθρο 254, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου (στο εξής: κανονισμός), διότι ερμήνευσε εσφαλμένως τη διάταξη αυτή και έκρινε ότι δεν αφορά τους δικηγόρους/νομικούς συμβούλους που συνδέονται με σύμβαση εργασίας με διάδικο.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 67, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 113 του κανονισμού, διότι δεν έλαβε υπόψη του τις διαφορές που χαρακτηρίζουν το νομικό σύστημα και τη νομική παράδοση κράτους μέλους, δεχόμενο ότι ο δικηγόρος/νομικός σύμβουλος που συνδέεται με σχέση εργασίας έχει περιορισμένη ανεξαρτησία σε σχέση με τον νομικό σύμβουλο ή τον δικηγόρο ο οποίος εργάζεται για δικηγορικό γραφείο μη σχετιζόμενο με τον πελάτη.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, ΣΕΕ και με το άρθρο 113 του κανονισμού, διότι έκρινε ότι είναι δυνατόν, βάσει των διατάξεων των Συνθηκών, να διαφοροποιηθεί το περιεχόμενο των δικαιωμάτων των δικηγόρων/νομικών συμβούλων όσον αφορά την εκπροσώπηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, παρά το γεγονός ότι η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους δεν προβλέπει τέτοια διαφοροποίηση και ότι η Ένωση δεν αντλεί από τις Συνθήκες αρμοδιότητες ως προς το ζήτημα αυτό.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 113 του κανονισμού, κρίνοντας ότι, προς εκπλήρωση των σκοπών των Συνθηκών, οι δικηγόροι/νομικοί σύμβουλοι που εργάζονται με πάγια αντιμισθία δεν έχουν δικαίωμα να εκπροσωπούν διάδικο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Πέμπτον, προβάλλεται λόγος σχετικός με διαδικαστική πλημμέλεια, λόγω ελλιπούς αιτιολογήσεως της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 11 Αυγούστου 2011 η Δημοκρατία της Πολωνίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 23 Μαΐου 2011 (έβδομο τμήμα) στην υπόθεση T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουςα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szpunar, agent)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Αιτήματα της ανααιρεσίουςας

Η Δημοκρατία της Πολωνίας ζήτησε από το Δικαστήριο:

- ακυρώσει στο σύνολό της την από 23 Μαΐου 2011 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-226/10.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως για τον λόγο ότι οι νομικοί σύμβουλοι που εκπροσώπησαν τον Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (πρόεδρος του γραφείου ηλεκτρονικών επικοινωνιών) συνδέονται με το UKΕ με σχέση εργασίας η οποία απέκλειε, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, από αυτούς τη δυνατότητα εκπροσώπησης του προσφεύγοντα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας προβάλλει κατά της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως τους εξής λόγους αναίρεσεως:

Πρώτον, προβάλλεται ότι η διάταξη παρέβη το άρθρο 19, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον ερμηνεύτηκε κατά τρόπο εσφαλμένο. Οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης δεν εναρμονίζουν τις κατά νόμο προβλεπόμενες μορφές παροχής νομικών υπηρεσιών. Επιπλέον, το άρθρο 19 του κανονισμού του Δικαστηρίου δεν εισάγει κανέναν περιορισμό συναφώς, αλλά παραπέμπει αποκλειστικώς σε εθνικές διατάξεις. Κατά την Πολωνική Κυβέρνηση δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 19 η αποστέρηση του δικαιώματος εκπροσώπησης των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου από τους νομικούς συμβούλους που παρέχουν νομική αρωγή δυνάμει συμβάσεως εργασίας, δεδομένου ότι οι διατάξεις του πολωνικού δικαίου διασφαλίζουν την πλήρη ανεξαρτησία τους.

Δεύτερον, προβάλλεται ότι η διάταξη προσέβαλε την αρχή της αναλογικότητας που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ. Η Πολωνική Κυβέρνηση φρονεί ότι η αποστέρηση δυνάμει συμβάσεως εργασίας της εξουσίας εκπροσώπησης των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου από τους νομικούς συμβούλους που παρέχουν νομική αρωγή στους διαδίκους κατά τη διαδικασία βγαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας των εν λόγω συμβούλων. Υφίστανται ουσιαστικά και διαδικαστικά μέτρα λιγότερο περιοριστικά για την επίτευξη του ίδιου σκοπού, συγκεκριμένα εθνικές ρυθμίσεις σχετικά με τις αρχές που διέπουν την άσκηση του επαγγέλματος και την επαγγελματική δεοντολογία.

Τρίτον, προβάλλεται ότι η διάταξη παρέβη διαδικαστικούς κανόνες, καθόσον είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Η Πολωνική Κυβέρνηση φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση στην υπόθεση T-226/10, δεδομένου ότι δεν εξέτασε, ειδικότερα, τις ιδιαιτερότητες της εργασιακής σχέσεως που συνδέει τους νομικούς συμβούλους με τον Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 11 Αυγούστου 2011 — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-424/11)

(2011/C 311/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμπίπτουν στην έννοια του όρου «αμοιβαία κεφάλαια», κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 6, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (1) και το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 (2) (i) συνταξιοδοτικό πρόγραμμα στη σύσταση του οποίου προέβη εργοδότης με σκοπό τη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών στους εργαζομένους και/ή (ii) κοινό επενδυτικό κεφάλαιο στο οποίο συγκεντρώνονται για επενδυτικούς σκοπούς τα στοιχεία ενεργητικού πλειόνων τέτοιων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, στο πλαίσιο των επίμαχων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων:

- α) οι συνταξιοδοτικές παροχές που μπορεί να λάβει μέλος καθορίζονται εκ των προτέρων βάσει των νομικών πράξεων περί συστάσεως του προγράμματος (σύμφωνα με μαθηματικό τύπο στηριζόμενο στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο εργαζόμενος παρείχε μισθωτή εργασία προς τον συγκεκριμένο εργοδότη, καθώς και στις αποδοχές του μέλους) και όχι βάσει της αξίας των στοιχείων ενεργητικού του προγράμματος·
- β) ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει εισφορές στο πρόγραμμα·
- γ) μόνον οι εργαζόμενοι του συγκεκριμένου εργοδότη έχουν δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα και μπορούν να τύχουν συνταξιοδοτικών παροχών στο πλαίσιο αυτού (ο μετέχων στο πρόγραμμα αναφέρεται ως «μέλος»·

δ) ο εργαζόμενος είναι ελεύθερος να αποφασίσει αν θα γίνει μέλος·

ε) εργαζόμενος ο οποίος έχει καταστεί μέλος είναι υποχρεωμένος να καταβάλει εισφορές στο πρόγραμμα, το ύψος των οποίων υπολογίζεται βάσει ποσοστού των αποδοχών του·

στ) οι εισφορές του εργοδότη και των μελών συγκεντρώνονται από τον διαχειριστή του προγράμματος και επενδύονται (συνήθως σε αξίες) προκειμένου να συσταθεί κεφάλαιο, βάσει του οποίου τα κέρδη που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού προγράμματος καταβάλλονται στα μέλη·

ζ) εφόσον τα στοιχεία του ενεργητικού του προγράμματος υπερβαίνουν το αναγκαίο για τη χρηματοδότηση των παροχών που προβλέπει το πρόγραμμα, ο διαχειριστής του και/ή ο εργοδότης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το πρόγραμμα και τις εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου, δύναται να προβούν σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες επιλογές, ή σε συνδυασμό αυτών: (i) να μειώσουν το ύψος των εισφορών του εργοδότη στο πρόγραμμα, (ii) να μεταφέρουν το σύνολο ή μέρος του πλεονάσματος στον εργοδότη, ή (iii) να αυξήσουν τις παροχές προς τα μέλη του προγράμματος·

η) εφόσον τα στοιχεία του ενεργητικού του προγράμματος υπολείπονται του αναγκαίου για τη χρηματοδότηση των παροχών που προβλέπει το πρόγραμμα, ο εργοδότης υποχρεούται καταρχήν να αναλάβει την κάλυψη του ελλείμματος, ενώ σε περίπτωση που δεν πράττει ή αδυνατεί να πράξει κάτι τέτοιο, μειώνονται οι παροχές προς τα μέλη·

θ) το πρόγραμμα επιτρέπει στα μέλη να προβαίνουν σε εθελούσιες συμπληρωματικές εισφορές (ΕΣΕ), οι οποίες δεν παραμένουν στο κεφάλαιο του προγράμματος αλλά μεταβιβάζονται σε τρίτο προς επένδυση, και προβλέπει τη χορήγηση πρόσθετων παροχών αναλόγως της αποδόσεως των επενδύσεων (οι πράξεις δεν υπόκεινται στον ΦΠΑ)·

ι) τα μέλη μπορούν να μεταφέρουν τα δικαιώματα παροχών που έχουν σωρεύσει στο πλαίσιο του προγράμματος (υπολογιζόμενα βάσει της αναλογιστικής αξίας τους κατά τον χρόνο μεταφοράς) σε άλλα συνταξιοδοτικά προγράμματα·

ια) οι εισφορές στο πρόγραμμα του εργοδότη και των μελών δεν λογίζονται ως φορολογητέο εισόδημα των μελών από το κράτος μέλος·

ιβ) από φορολογικής απόψεως, οι συνταξιοδοτικές παροχές που λαμβάνουν τα μέλη βάσει του προγράμματος λογίζονται από το κράτος μέλος ως υποκειμένο στον φόρο εισόδημα των μελών, και

ιγ) ο εργοδότης και όχι τα μέλη είναι αυτός που βαρύνεται με τα έξοδα διαχειρίσεως του προγράμματος.

2) Λαμβανομένη υπόψη (i) του σκοπού της διατάξεως περί απαλλαγής του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 6, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ και του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112, (ii) της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και (iii) των προεκτεθέντων στο πρώτο ερώτημα στοιχείων: